I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 620/82

af 16. marts 1982

om indførelse, i forholdet mellem de italienske institutioner og institutionerne i de øvrige medlemsstater, af særlige foranstaltninger til refusion af naturalydelser fra syge- og moderskabsforsikringen

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 51,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, udarbejdet efter høring af Den administrative Kommission for vandrende arbejdstageres sociale Sikring, og

ud fra følgende betragtninger:

i artikel 36 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2793/81 [2], er det fastsat, at de naturalydelser, der udredes af en medlemsstats institution for en anden medlemsstats institutions regning refunderes fuldt ud enten mod dokumentation for de faktiske udgifter eller på grundlag af fikserede beløb;

ved artikel 93, 94, 95 og 100 i forordning (EØF) nr. 574/72 [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2793/81, om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71, er reglerne for fastsættelse af de beløb, der skal refunderes, samt for gennemførelse af refusionerne, nærmere præciseret;

oprettelsen af en national sundhedstjeneste i Italien har medført, at alle forvaltningsorganerne for syge- og moderskabsforsikringen og navnlig Istituto nazionale per l'assicurazione contro le malattie (Statsanstalten for sygeforsikring), i det følgende benævnt INAM, som var kontaktorgan og kompetent institution i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72, er nedlagt;

denne nedlæggelse har medført store vanskeligheder dels ved kontrollen med de krav, der er indgivet af institutionerne i de andre medlemsstater, dels ved opgørelsen af INAMs krav over for de nævnte institutioner, med henblik på refusion i henhold til artikel 36 i forordning (EØF) nr. 1408/71;

det har vist sig hensigtsmæssigt at afklare denne særlige situation ved hjælp af en og samme fællesskabsmetode, der finder anvendelse samtidig på alle refusionskrav fra og mod INAM, for således at fremskynde den samlede og endelige afregning af disse refusionskrav;

denne metode bør opstilles med mindst mulig afvigelse fra ovennævnte bestemmelser i forordning (EØF) nr. 574/72, og anvendelse af andre kriterier for fastsættelse af refusionskrav og skyldige beløb eller af særregler bør kun finde sted, såfremt det er strengt nødvendigt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 36 i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede refusioner af naturalydelser fra syge- og moderskabsforsikringen, der er udredet indtil den 31. december 1980 af medlemsstaternes institutioner for INAMs regning og omvendt, og som ikke er blevet gennemført som følge af nedlæggelsen af INAM, fastsættes og gennemføres efter reglerne i nærværende forordning ved fravigelse af bestemmelserne i afsnit V i forordning (EØF) nr. 574/72.

I forholdet Tyskland-Italien er de refusionskrav og skyldige beløb, som vedrører »Cassa mutua provinciale di malattia di Bolzano«, ikke omfattet af nærværende forordning.

[1] EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.
[2] EFT nr. L 275 af 29. 9. 1981, s. 1.
[3] EFT nr. L 74 af 27. 3. 1972, s. 1.

Artikel 2

De beløb, der skal refunderes i henhold til artikel 93 i forordning (EØF) nr. 574/72, fastsættes således:

1. De beløb, som medlemsstaternes institutioner i henhold til bilag har afkrævet INAM pr. 30. september 1981 for naturalydelser udredet indtil den 31. december 1980, lægges sammen som sådanne, idet der tages hensyn til godkendte afslag.

2. De beløb, som disse institutioner endnu vil kunne indgive i henhold til artikel 100 i forordning (EØF) nr. 574/72, men for hvilke der ikke foreligger bilag, navnlig for ydelser, der er udredet i 1980, fastsættes skønsmæssigt; de lægges til de beløb, der er nævnt under nr. 1.

3. Denne skønsmæssige fastsættelse udgør for hver enkelt medlemsstat et loft; såfremt de bilag, der forelægges det italienske sundhedsministerium på INAMs vegne indtil den 30. april 1982 — poststemplet er gyldigt som bevis for afsendelsestidspunktet — udviser et beløb, der ikke overstiger nævnte loft, refunderes dette beløb; hvis loftet derimod overskrides, er det beløb, der skal refunderes, lig med nævnte loft.

4. De beløb, som INAM har afkrævet, og som er indgivet som refusionskrav vedrørende regnskabsåret 1976 og årene forud, lægges sammen som sådanne, idet der tages hensyn til godkendte afslag.

5. INAMs refusionskrav for regnskabsårene 1977-1980 fastsættes ved projektion af de beløb, der er refunderet INAM for regnskabsårene 1973-1976; for så vidt angår Tyskland svarer beløbet for regnskabsåret 1977 dog til beløbene i de bilag, som det italienske ministerium har fremsendt til det tyske kontaktorgan.

Artikel 3

De beløb, der skal refunderes i henhold til artikel 94 og 95 i forordning (EØF) nr. 574/72, fastsættes således:

1. De fikserede beløb, der er fastsat for ydelser udredet indtil 1979, lægges sammen som sådanne, idet der tages hensyn til godkendte afslag.

2. De fikserede beløb for ydelser, der er udredet i 1980, forudsætter en skønsmæssig fastsættelse for så vidt angår det gennemsnitlige årlige antal familier og det gennemsnitlige årlige antal pensions- eller rentemodtagere, der er omhandlet henholdsvis i artikel 94 og artikel 95 i forordning (EØF) nr. 574/72; denne skønsmæssige fastsættelse opnås ved projektion af tallene for 1977, 1978 og 1979.

3. I forholdet mellem Tyskland og Italien er kravene og de skyldige beløb samt de for afviklingen gældende frister fastsat i bilag II.

Artikel 4

1. De refusionskrav, der fastsættes som anført i artikel 1, 2 og 3, lægges sammen for hver medlemsstat i denne stats valuta pr. 31. december 1981.

2. Med henblik på udligning omregnes de i stk. 1 omhandlede krav derefter til italienske lire, således at den italienske kompetente myndighed kan få kendskab til det skyldige beløb.

3. Omregningen foretages under anvendelse af den officielle valutakurs pr. 31. december 1981, der beregnes af Kommissionen inden for rammerne af Det europæiske monetære System.

Artikel 5

1. For så vidt angår artikel 2, nr. 3, udtrykkes det i artikel 4 omhandlede udligningsbeløb i kreditors nationale valuta og refunderes i denne valuta.

2. Ved omregning af valutaer med henblik på de refusioner, der skal foretages i henhold til stk. 3, er den valutakurs, der skal anvendes, valutakursen på overførselsdagen.

Refusionerne foretages af kontaktorganerne som følger:

den 31. marts 1982, 15 til 20 % af det skyldige beløb,

den 30. juni 1982, 50 % af restbeløbet,

den 31. december 1982, restbeløbet.

Artikel 6

1. Anvendelsen af artikel 1 til 5 udgør en regnskabsafslutning. Denne regnskabsafslutning omfatter ligeledes beløb, der er omhandlet i aftaler som afkald på refusion eller andre aftaler, der er indgået eller skal indgås.

2. Ved fravigelse af artikel 100 i forordning (EØF) nr. 574/72 kan anmodning om refusion af ydelser, der er omfattet af nærværende forordning, ikke indgives efter den 30. april 1982.

3. De kompetente myndigheder i hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger med henblik på gennemførelsen af denne forordning, navnlig således at den nationale saldo, der er opgjort på fællesskabsplan, afregnes mellem de berørte institutioner.

Artikel 7

1. Refusionskravene for hver enkelt medlemsstat, fastsat i henhold til bestemmelserne i artikel 2-5, er anført i bilag I.

2. Den fremgangsmåde, som de tyske institutioner skal følge ved fastsættelsen af refusionsbeløbene og fordelingen af de beløb, der skal erlægges, er fastlagt i bilag II.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. marts 1982.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. marts 1982.

På Rådets vegne

P. de KEERSMAEKER

Formand

BILAG I

Opgørelse over refusionskrav i forholdet til INAM (Italien) vedrørende naturalydelser udredet indtil den 31. december 1980

Regnskabsafslutning pr. 31. december 1981

Beløb fastsat i henhold til artikel 2, 3 og 4

I. ITALIEN debitor — II. ITALIEN kreditor

A. BELGIEN kreditor — B. BELGIEN debitor

Artikel	Beløb (bfr.)	Beløb (lire)
2, nr. 1, 4 og 5	747 427 908	2 381 011 627
2, nr. 2	66 190 047	—
3, nr. 1	483 815	1 011 732 004
3, nr. 2	249 407 807	12 123 931 379
4, stk. 1 (I alt)	1 063 509 577	15 516 675 010
	(lire)	
4, stk. 2	33 208 831 000 — 15 516 675 010	15 516 675 010
	17 692 155 990	—
5, stk. 1	566 589 570 (bfr.)	—

C. DANMARK kreditor — D. DANMARK debitor

REFUSIONSAFKALD

(Aftalen om afkald på refusion skal undertegnes)

E. TYSKLAND kreditor — F. TYSKLAND debitor

Artikel	Beløb (DM)	Beløb (lire)
2, nr. 1, 4 og 5	43 976 412	27 831 565 224
2, nr. 2	6 023 588	—
3, nr. 1 (1)	.	.
3, nr. 2 (1)	.	.
4, stk. 1 (I alt)	(50 000 000)	(27 831 565 224)
	(lire)	
4, stk. 2	26 664 850 000	(27 831 565 224) — (26 664 850 000)
	—	(1 166 715 224)
5, stk. 1	.	.

(1) Disse beløb skal fastsættes af det tyske organ senest den 30. september 1982.

G. FRANKRIG kreditor H. FRANKRIG debitor

Artikel	Beløb (ffr.)	Beløb (lire)
2, nr. 1, 4 og 5	523 004 819	1 299 250 076
2, nr. 2	81 593 356	2 754 450 000
3, nr. 1 3, nr. 2	50 330 885	14 988 420 084
4, stk. 1 (I alt)	654 929 060	19 042 120 160 — 1 808 895 630 (1)
	(lire)	
4, stk. 2	137 661 503 910 — 18 233 224 530	18 233 224 530
	119 428 279 380	—
5, stk. 1	568 183 900 (ffr.)	—

(1) Tidligere udligning.

I. IRLAND kreditor J. IRLAND debitor

REFUSIONSAFKALD

(Aftalen om afkald på refusion skal undertegnes)

K. LUXEMBOURG kreditor L. LUXEMBOURG debitor

Artikel	Beløb (lfr.)	Beløb (lire)
2, nr. 1, 4 og 5	9 057 823	171 081 660
2, nr. 2	—	
3, nr. 1	7 707 530	188 287 740
3, nr. 2		431 319 035
4, stk. 1 (I alt)	16 765 353	790 688 435
	(lire)	
4, stk. 2	523 509 885	790 688 435 — 523 509 885
	—	267 178 550
5, stk. 1	—	267 178 550

	M. NEDERLANDENE kreditor	N. NEDERLANDENE debitor
Artikel	Beløb (fl.)	Beløb (lire)
2, nr. 1, 4 og 5	5 150 315	372 447 205
2, nr. 2	—	
3, nr. 1	28 862	238 347 410
3, nr. 2	104 909	261 020 350
4, stk. 1 (I alt)	5 284 086	871 814 965
	(lire)	
4, stk. 2	2 567 257 330 — 871 815 965	871 815 965
	1 695 441 365	—
5, stk. 1	3 489 660 (fl.)	—

	O. DET FORENEDE KONGERIGE kreditor	P. DET FORENEDE KONGERIGE debitor
Artikel	Beløb (£)	Beløb (lire)
2, nr. 1, 4 og 5	522 197,66	801 967 351
2, nr. 2	—	—
3, nr. 1	810 878,64	2 222 176 221
3, nr. 2	274 467,41	804 568 514
4, stk. 1 (I alt)	1 607 543,71	3 828 712 086
	(lire)	
4, stk. 2	3 698 958 077	3 828 712 086 — 3 698 958 077
	—	129 754 000
5, stk. 1	—	129 754 000

OVERSIGT OVER UDLIGNINGSBELØBENE I LIRE

	I. ITALIEN debitor		II. ITALIEN kreditor
Kreditor	Beløb (lire)	Debitor	Beløb (lire)
BELGIEN	17 692 155 990	TYSKLAND	(1 166 715 224)
FRANKRIG	119 428 279 380	LUXEMBOURG	267 178 550
NEDERLANDENE	1 695 441 365	DET FORENEDE KONGERIGE	129 754 000
I alt	138 815 876 735	I alt	(1 563 647 774)
I alt I — I alt II			

BILAG II

Særregler for anvendelsen af artikel 3, nr. 3 og artikel 7, stk. 2

1. Ved fastsættelse og refusion af beløbene i henhold til artikel 94 og 95 i forordning (EØF) nr. 574/72 gælder følgende bestemmelser i forholdet mellem Tyskland og Italien :

   a) De fikserede beløb, der er omhandlet i artikel 94 i forordning (EØF) nr. 574/72, fastsættes indtil 1980 i henhold til afsnit V i nævnte forordning samt aftalen af 5. november 1968 mellem Tyskland og Italien.

   b) De fikserede beløb, der er omhandlet i artikel 95 i forordning (EØF) nr. 574/72, fastsættes i henhold til afsnit V i nævnte forordning for så vidt angår de italienske krav indtil 1979 og de tyske krav indtil 1980.

   c) For 1980 fastsættes de fikserede beløb, som Italien har til gode, og som er omhandlet i artikel 95 i forordning (EØF) nr. 574/72, ved projektion af de fikserede beløb, der er beregnet af de tyske og italienske institutioner for årene 1977, 1978 og 1979 under hensyn til de fortegnelser over pensions- og rentemodtagere for årene 1977-1980, der er udfærdiget af Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn (Den almindelige stedlige sygekasse Bonn).

   d) Kravene udlignes indtil den 30. september 1982 af det tyske kontaktorgan og afvikles senest den 31. december 1982.

2. Det beløb, der i bilag I til denne forordning for årene 1977-1980 er fastsat som en forpligtelse for de tyske institutioner i henhold til artikel 93 i forordning (EØF) nr. 574/72, fordeles af Bundesverband der Ortskrankenkassen (Forbundssammenslutningen af lokale Sygekasser) i dens egenskab af kontaktorgan, alt efter sygekassernes art, på de kompetente tyske sygesikringsinstitutioner i det forhold, der fremgår af udgiftsafregningen for årene 1973-1976. Inden for disse arter af sygekasser sker fordelingen på grundlag af medlemstallet i 1980 bortset fra pensions- og rentemodtagere.

3. Det beløb, som for 1980 er fastsat som forpligtelse for de tyske institutioner i henhold til artikel 95 i forordning (EØF) nr. 574/72, refunderes af Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn (Den almindelige stedlige sygekasse i Bonn) for regning alle tyske sygeforsikringsinstitutioner bortset fra Bundesknappschaft (Forbundsforsikringskassen for Minearbejdere) og landbrugets sygekasser. Det beløb, der påhviler Bundesknappschaft og landbrugets sygekasser, fastsættes af Bundesverband der Ortskrankenkassen (Forbundssammenslutningen af lokale Sygekasser) i dens egenskab af kontaktorgan ved projektion af tallene fra 1977, 1978 og 1979.